

*“er waaien (fluisteren) werelden van blauw
ze waaien hoe dan ook”*

“een kleine prins”

De inspiratiebron.

De verscheidenheid aan werelden in en om ons heen;
het ontzag-wekkende; de geestelijke wereld.
het ademloze; de ruimte en het ritme van de kosmos,
het intieme; het geheim in het grootste en het minutieuze,
het ritme, de richting, de textuur
en ook de samenhang daartussen;
de verstandhouding en de bedoeling.

En daar sta ik,

klein en groots omringt door fysieke werkelijkheid
en tegelijkertijd met een oneindige verscheidenheid
aan mogelijke reacties op de werelden die ik aantref,
gedragen door het hoogste.

Ben ik me bewust van de boom in het zaadje?

Ervaar ik de kiemkracht en de potentie?

Het allereerste en het laatste woord?

Wie schildert? De angsthaas? De farao? De Horus valk
of zijn nog hogere instanties betrokken?

Blauw is de kleur die met mij door mijn leven ging en gaat.

Mijn familie kent een bijzondere kleur; Monnie-blauw.

Wat wil het blauw?

En wat maakt zij in ons wakker?

Kan de schilder het voor zich laten spreken of
zit zij er tussen,

gaat zij haar perken te buiten?

Na anderhalf jaar studie,

een eerste tussenstop en

toegang voor wie even mee wil.

Wie in de toeschouwer kijkt?

Ze fluisteren

kunnen we ze verstaan

Het aquamarijn, van over zee, het met veel moeite te winnen en malen lapis lazuli.

Er waait een gedachte door me heen. Mag het blauw zijn?